



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

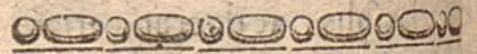
Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

Cap. I. Quænam sint Episcoporum partes in erectionibus novorum
conventuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

"nores praesentibus pro plene, 249. E
 "cienter expressis haben, illis 250. E
 "suo robore permansuris ad 251. E
 "praemissorum specialiter, & 252. E
 "derogamus, caeterisque contra 253. E
 "buscunque. Datum Roma 254. E
 "Mariam majorem sub annulo 255. E
 "toris, die 14. Maji 1648. Post 256. E
 "nostri anno 4. 257. E



DECAS VII.

*De aliis subjectionibus Regum
 exemptorum,*

CAPUT I.

Quænam sint Episcoporum
 tes in erectionibus novorum
 ventum?

246. *Nimia multitudo Religiosorum
 Conventu nociva*
 247. *Numerus Monasteriis semel
 augeri nequit,*
 248. *Ordinatio specialis Urbani VIII
 Theatinis,*

249. Etiam pro erigendis monasteriis Religio-
forum proprios redditus habentium, aliis
Religiosi sunt convocandi.

250. Erectionis concessio fit ab Episcopo loci
cum causa cognitione.

251. Idem dicendum in amplificatione, vel
mutatione monasterii de loco ad locum in-
tra eandem Dioecesim.

252. Olim totum pendebat ab Episcopo loci.

253. Deinde pro receptione aut translatione
Fratrum mendicantium requisita fuit S. Se-
dis Apostolica licentia specialis.

254. S. C. Trid. restituit Episcopis hanc facul-
tatem.

255. Qua hodie dum durat extra Italiam &
Insulas adjacentes.

256. Quid amplius observandum in funda-
tione novorum Conventuum?

246. **C**um difficulter fieri possit, ut
camporum immensitas debi-
tè excolatur: S. C. Tridentinum *ses.* 25.
Regul. c. 3. diversiq̄ue SS. Pontifices, at-
que jam dudum Canones sacri providè
sanxerunt, ut nova monasteria tantum
erigerentur de licentia Episcopi, præ-
ter sollicitam dispectionem, antalis e-
rectio

GI
36

rectio non præjudicet Ecclesiæ missi-
 chiali, circumvicinisque per totum
 miliaria Romana (id est, quæ mona-
 lia passuum, attentâ qualitate non p-
 per vias publicas à Viatoribus redd-
 fitatas moraliter potius, quàm nes b-
 tricè metienda) Religiosis com-lem c-
 eum duntaxat numerum (bo-tempr-
 denario non minorem) in sing- distri-
 missuri, qui vel ex redditibus prove-
 monasteriorum, vel ex consue- causa
 mosynis commodè valeat nuere
 Quod ut accuratiùs fiat, Grego comp-
 Constit. *Cum aliis* 17. Aug- xus.
 etiam Superiores Religionum 24-
 dicantium convocari iussit, nis vi-
 ment Episcopum, an noviter spon-
 cendi sustentari congruè possit. P. Ca-
 Religionum splendor & Reg- Prest-
 servantia periclitetur. itero

247. Imò, ne multitudo gub- um d-
 dorum Superiorem quodammodo is D-
 ruat, & disciplinæ relaxatio sub- um
 tur, Urbanus VIII. Decr. de reliqu-

ecclesiarum missarum opportunè constituit, cer-
 e per totum Religiosorum numerum singulis
 quibusdam monasteriis semel assignatum augeri
 non posse, etiam prætextu augmenti
 reddituum: nisi fortassis ob devastatio-
 nes bellicas, incendium, aliumve simi-
 lem casum Religiosi quidam ad breve
 tempus per Conventus aut Collegia sint
 distribuendi. Amisissis verò quibusdam
 proventibus, tenentur Superiores ea de
 causa numerum cum proportione mi-
 nuere, quòd supponatur totus numerus
 competenter sustentabilis fuisse præfi-
 xus.

248. Secus est de Patribus Theati-
 nis viventibus tantum ex elemosynis
 sponte oblati, ideoque à Religiosissimo
 P. Carolo Thomasio Eiusdem Instituti
 Presbytero comparatis cum fratribus in
 iterum materno, absque ullo alimento-
 rum delectu, expectatâ solùm Providen-
 tiæ DEI misericordiâ, enutritis: Quo-
 rum Generalis tunc existentis arbitrio
 reliquit Urbanus VIII. præfixionem nu-
 meri

GI
 30

meri Religiosorum, juxta quos Patres
 eleemosynarum eo tempore ob-
 tium: quæ dicti Pontificis ordi-
 ste Pasqualigio, asservatur Romæ
 chivo eorundem Patrum ad
 strum Montis Quirinalis.

249. At quid è contrà dicitur
 iis, qui de mediis propriæ
 continuò victitant? & Com-
 esse nihilominùs aliarum Religio-
 periores, indicat Decretorum
 tis VIII. & Gregorii XV. quod
 omnes casus comprehendens: quòd
 enim talibus, utpote non vici-
 eleemosynis dietim quæsitis, sint su-
 dat, decedit tamen indirectè & quæ-
 mendicantibus in ordine ad
 sustentationem, ex quo, antè
 suis, concursus ad Ecclesias illas
 deo què & Benefactorum scopo
 do plerumque minuitur. saltem
 accuratè perpendit Kotarice
 nuens *Privilegiarum*, 24.
 1647. coram Rojas, ibi: *nuens*
 dicta

Patres oratorii habeant proprios reddi-
 tos à Fundatore assignatos: quia non ab
 eorum; sed à Theatinorum egestate prajū-
 diciū desumitur; & sufficit omne pra-
 udiciū etiam aliunde, quàm ex men-
 ditate seu quæstuatione Ecclesie vicina
 resultans

250. Erectionis itaque concessio fieri
 debet in scriptis ab Episcopo loci cum
 causæ cognitione, vocatis scil. Superio-
 ribus seu Procuratoribus Religionum in
 eodem loco præexistentium, & cognito,
 quòd noviter introducendi in debito
 numero commodè habitare aliq̄ue pos-
 sint sine Disciplinæ Regularis periculo,
 & quoquo aliorum Conventuum detri-
 mento. Si verò præfati superiores, vel
 eorum aliqui negent irrationabiliter
 consensus; & alias tamen constet Epi-
 scopo, sine aliorum damno, duodecim
 saltem Religiosos inhabitare ac susten-
 tari congruè posse, nihij vetat, quò mi-
 nus Episcopus ad concessionem supra-
 dictæ erectionis procedat, nisi Religio-

GI
 36

si vel reclament etiamnum, vel
 cessione facta appellent; quo casu
 dem Decreto Gregorii XV. s. p.
 tota suspenditur, ac devolvitur
 Congregationem rebus Regi
 præpositam; nihilque interim
 dum, sed irritum omne futurum
 quicquid attentatum fuerit, eum
 ranter.

251. Idem, quod supra dicitur
 in mutatione monasterii de locis
 cum intra eandem urbem aut Dioc.
 cum ob majorem propinquitatem
 ve damnum inferri possit ab alio
 siæ; præterquam, quod multa
 res habeant privilegium, nec
 ria, Ecclesiæ &c. prope ipsos
 certum spatium, erigi possint.
 ter discurrendum est de amplificatione
 si rationabiliter præjudicium
 Ecclesiæ metuat. Imò, licet
 introducendi, mutandi, vel ampliandi
 di idoneè caveant, se nec veniant
 leemosynam, nec ad quicquam

furōs, unde nocumentum aliis Religio-
 sis provenire queat: convocari nihilo-
 minus ceteri debent, ut certificentur
 de obligatione illorum, ac eandem re-
 cognoscant.

252. Celebris quæstio superest, an
 hodie pro Monasteriorum erectione, non
 tantum Episcopi, sed etiam S. Pontificis
 licentia requiratur? pro cuius solutione
 distinguenda sunt quatuor tempora: I.
 ab initio Monachismi, de quo constat,
 antiquiorum Regularum approbationem
 non minus, quam locorum Regu-
 larium erectionem pertinuisse ad solum
 Episcopum Diocesenum, adeo quidem
 ut, si aliud simile monasterium in alia
 Diocesi erigendum fuerit, non solum
 concessio facultatis erigendi, sed & ap-
 probatio Regulæ ad alterius Diocesis
 Episcopum spectaverit, qui non tene-
 batur sequi iudicium alterius Episcopi,
 cum non esset in hoc superior, nec ejus
 approbatio Canonica seu universalis. V.
causam XVIII, q. 2. per tot juncto c. Ni-

mis

GI
 36

mis prava. 17. v. Ad hoc. X. Nemo erit
Prel. & c. un. ubi Gl. v. deinceps
in 6. ex tunc

253. II. tempus à Constitutio Episcopi
nifaciana modò relata cit. c. un. in 6. rabilis
Prel. in 6. trahit exordium, quod comm
betur, ne deinceps Fratres meo quod
quocunque in loco recipiant consti
tentur, vel transferantur absque 23. 7u
Apostolicæ licentia speciali nis Re
expressam faciente de prohibi Regul
jussmodi mentionem. iis tam un
qui vitam duxerint eremiticam rigen
litariam eligendam. Quæ tiva a
adjectis pœnis, in Clem. C. p. cis, qu
prin. de pœn. innovata, sic Etæ Bu
olim habita quoad monasteriam
ordinum mendicantium dunt ordin
vis habitationibus non-mend Paul
& Eremitarum) Episcopis Ecclesi
pta. aculo

254. III. Tempus est S. Co 255
dentini, quod cit. s. f. 25. de R. anno
3. in fine deçernit, similia de. p.



...ero erigenda non esse sine Episcopi Di-
 ...cesani licentia prius obtenta, adeo ut
 ex tunc facultas à Bonifacio P. adempta
 Episcopis per correctionem Juris favo-
 rabilem, utpote reducentem ad Jus
 commune antiquum restituta fuerit:
 quod magis patet ex Clementis VIII.
 constitutione *Quoniam ad institutum.*
 23. Julii 1603. de voto S. Congregatio-
 nis Regularium publicata, si qui verò,
 Regulares, post hoc tempus obtinue-
 runt indulta de solius ordinarii licentia
 erigendi conventus, ea non fuere exem-
 ptiva ab obtinenda licentia S. Pontifi-
 cis, quâ non indigebant; sed à forma di-
 ctæ Bullæ Clementinæ, ut præter licen-
 tiam Episcopi nullo indigerent aliorum
 ordinum Regularium consensu: quale
 à Paulo V. per Bullam, quæ incipit. *Ad*
Ecclesia. Carmelitæ Discalceati in hoc
 sæculo impetrârunt.

S. Co. 255. IV. Tempus originem sumit ab
 Innocentii X. Constitutione *Instauran-*
da. publicata in Octobri 1652. inno-
 vante

M

GI
30

vante Constitutiones Bonifacii
 mentis, aliorumque SS. Pontificum
 per erectione novorum conventuum
 editas: postquam certum est, quod
 Italia & Insulis adjacentibus
 usu praesente in hisce partibus
 recepto, nondum egressa videretur
 non posse nova monasteria
 absque S. sedis Apostolicae
 ciali plenam & expressam
 prohibitionibus hujusmodi
 nem, in scriptis, & gratis
 256. Tandem Episcopi
 pore ejusmodi concessionum
 non debent, in fundationibus
 Conventuum adjici posse
 larium privilegiis contraria,
 & acceptanda in Capitulo
 Julii II. Constit. *Alias venerabilium*
 rum Confirmationem nonnullorum
 cum clausula derogativa talium
 giorum, à S. Sede procurant,
 quibus

De ju
 scop
 257. P
 tuti
 258. In
 259. C
 Inst
 260. C
 lare
 ricas
 261. C
 turf
 us à
 257. U
 de celo
 ande
 Regu
 cum n
 Relig
 quibu